

Τίτλος : Ανεσταλμένη εκσπερμάτιση, διαταραχή παρασυσσώρευσης, το συναίσθημα της αηδίας.

Νεότερα ερευνητικά δεδομένα.

Προεδρείο : Χαλιμούρδας Θ., Σωτηροπούλου Β.

Ομιλητές :

Παυλοπούλου Η.: Ανεσταλμένη εκσπερμάτιση

Καλογεράκη Λ.: Διαταραχή παρασυσσώρευσης

Χαλιμούρδας Θ.: Το συναίσθημα της αηδίας στην ψυχοθεραπεία

1. Ανεσταλμένη εκσπερμάτιση

Ομιλήτρια : Ηλιάνα Παυλοπούλου, ψυχολόγος, Ιατρείο Σεξουαλικών Διαταραχών, Αιγινήτειο Νοσοκομείο

Η ανεσταλμένη εκσπερμάτιση θεωρείται συχνά μια από τις πιο σπάνιες, αλλά και πιο δύσκολες ως προς την θεραπευτική αντιμετώπιση, σεξουαλικές διαταραχές στον άνδρα. Για το λόγο αυτό, δεν έχει προσελκύσει αντίστοιχο κλινικό και ερευνητικό ενδιαφέρον σε σύγκριση με την πρόωρη εκσπερμάτιση και τη στυτική δυσλειτουργία

Εξαιτίας της έλλειψης μελετών, η αιτιολογία της ανεσταλμένης εκσπερμάτισης παραμένει ασαφής και στην βιβλιογραφία υπάρχουν αποσπασματικές μόνο αναφορές σχετικά με τις θεραπευτικές παρεμβάσεις και την αξιολόγησή τους.

Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι άνδρες αναζητούν βοήθεια για τη συγκεκριμένη διαταραχή.

Στην παρούσα εισήγηση θα περιγραφούν η θεραπεία και τα θεραπευτικά αποτελέσματα ασθενών με ανεσταλμένη εκσπερμάτιση. Οι ασθενείς προσήλθαν στο Ιατρείο Σεξουαλικών Διαταραχών στο Αιγινήτειο νοσοκομείο στο πλαίσιο της καθημερινής κλινικής πράξης και με αυτούς τους περιορισμούς θα συζητηθούν τα δεδομένα που συνελέγησαν.

2. Διαταραχή παρασυσσώρευσης

Ομιλήτρια: Καλογεράκη Λητώ

Ψυχολόγος MSc

Υποψήφια Διδάκτωρ Παν. Αθηνών

Συνεργάτης Α΄ Ψυχιατρικής Κλινικής Παν. Αθηνών, Μονάδα Θεραπείας

Συμπεριφοράς, Αιγινήτειο Νοσοκομείο

Η διαταραχή παρασυσσώρευσης (hoarding disorder), χαρακτηρίζεται από δυσκολία απαλλαγής και αποχωρισμού από αντικείμενα, ανάγκη για φύλαξη και κατοχή τους καθώς και έντονη δυσφορία συνδεδεμένη με το ενδεχόμενο απόρριψής τους. Συχνά την εικόνα συμπληρώνει η υπέρμετρη απόκτηση αντικειμένων. Αποτέλεσμα όλων των παραπάνω αποτελεί ο κατακλυσμός των χώρων διαβίωσης που οδηγεί σε σημαντική δυσφορία ή λειτουργική έκπτωση.

Το αυξημένο ερευνητικό ενδιαφέρον που έχει συγκεντρώσει τα τελευταία χρόνια και η αναβάθμισή της σε αυτόνομη κλινική οντότητα με βάση το ταξινομητικό σύστημα DSM-5 (2013) αποτελούν παράγοντες που οδήγησαν σε πρόοδο αναφορικά με την κατανόηση και την αντιμετώπιση της διαταραχής. Παρά ταύτα, συνεχίζει να αποτελεί μια δύσκολη κλινική κατάσταση τόσο στην σκιαγράφηση των αιτιολογικών της μηχανισμών όσο και στην διαμόρφωση αποδοτικών θεραπευτικών στρατηγικών.

Σκοπός της παρούσας ομιλίας είναι η ενημέρωση γύρω από τα πιο πρόσφατα ερευνητικά δεδομένα αναφορικά με τις επιμέρους εκφάνσεις της, τις παρεμβάσεις αντιμετώπισης καθώς και της αποτελεσματικότητά τους. Γίνεται, επίσης, μνεία στις μελλοντικές κατευθύνσεις της έρευνας στους προαναφερθέντες τομείς.

3. Το συναίσθημα της αηδίας στην ψυχοθεραπεία

Θοδωρής Χαλιμούρδας

Ψυχολόγος MSc

Υποψήφιος Διδάκτωρ Παν. Αθηνών

Η αηδία είναι ένα από τα βασικά συναισθήματα, το οποίο αν και «ξεχασμένο» για πολλά χρόνια από την ψυχιατρική, τις τελευταίες δεκαετίες έχει προσελκύσει έντονο ερευνητικό ενδιαφέρον. Αρχικά, ορίστηκε ως ο αποτροπιασμός που προκαλείται στην προοπτική ενσωμάτωσης από το στόμα ενός απεχθούς αντικειμένου και συνδέθηκε κυρίως με την επιβιωτική αξία που έχει για τον άνθρωπο. Ωστόσο στη συνέχεια συνδέθηκε με μια σειρά άλλων ερεθισμάτων όπως τα σωματικά εκκρίματα, οι παραβιάσεις του εξωτερικού περιβλήματος, ο θάνατος, το σεξ, οι κοινωνικοηθικές παραβιάσεις κα.

Μελέτες δείχνουν ότι η ευαισθησία στην αηδία συνδέεται με την ψυχοπαθολογία και πιο συγκεκριμένα ότι εμπλέκεται στην ανάπτυξη και διατήρηση της ιδεοψυχαναγκαστικής συμπτωματολογίας που αφορά τη μόλυνση, τη φοβία αίματος τραύματος και τις διατροφικές διαταραχές ενώ παράλληλα αναφέρονται θετικές συσχετίσεις με το κοινωνικό άγχος, το άγχος υγείας την οριακή διαταραχή προσωπικότητας κα. Η σύνδεση της ευαισθησίας στην αηδία με πολλές ψυχοπαθολογικές οντότητες βοηθάει στην περαιτέρω κατανόηση αυτών, τροποποιεί όμως παράλληλα σε κάποια σημεία τη διαχείρισή τους μέσα στο θεραπευτικό πλαίσιο. Η παρούσα εισήγηση θα εστιάσει στο νέο θέμα που ανακύπτει καθώς και σε κάποιες διαφοροποιήσεις των θεραπευτικών τεχνικών που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στη διαχείριση της αηδίας.